

க.

த ரீ க் க ச ன் கி ர க ம்.

என்கின்ற

வ ட மொழி க் கி ர த் த ம்

காஞ்சீபுரம்

இ ரா ம கி ரு ஷ் ண

சாஸ்திரியாரால்

தமிழில்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

இந்துவித்திபாசபைக்குதவியாகிய

புரஸபாக்கம

பாலபோதகவித்தியாசாவஸச்

சபையாரால்,

வித்திபாவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சாலி: துளகாரு-

இங்கி-த அச்சக.

இதன்விலை - அரை-

வ

த ர் க க ச ந க ர க ம்,

சுடவுள்வணக்கம்.

விசுவேசனை மனசிலவைத்தது, குருவந்த
னஞ்செய்தது, இளைஞர்களுளிலுள்ளிங்கு
ம்பொருட்டி, தர்ககசங்கிரகஞ்செய்யப்படு
கின்றது.

திருவியம், குணம், கர்மம், சாமாந்தியம்,
விசேடம், சமவாயம், அபாவம், ஆகிய ஏழு
பதாரத்தங்கள்.

அவற்றுள் திருவியங்கள், பிழிவி-அப்பு-
தேசு வாயு - ஆகாசம் காலம்-திகு-ஆத்
மா-மனம்-ஆகிய ஒன்பதுமேயாம்.

உருபம்-இரசம் கந்தம்-பருசம் - எண்-
பரிமாணம் - வேறுகவிருக்கை - ஸம்யோக

ம்-விபாகம் பரத்துவம் - அபரத்துவம்-சு
ருத்துவம்-நிருவர்த்தனம்- கிழந்தம்- சப்த
ம்-புத்தி-சகம்-ஹம்-ஹை-பக-பிர
யதனம்-தர்மம்- அதர்மம் - ஸம்ஸ்காரம்-
ஆகிய-உச-ம், குணங்கள்.

அருகில் - பரிசுதல - கருகில் - சித்
தல் - செவ்வல் - ஸம் பேதத்தால் பற்றி
கர்மங்கள்.

பாம் - அபாம் - எனச்சாமாந்நியமிருவ
கைத்து.

நித்தியநிருவியங்களி ஸ்ருத்கின் றவைகள்
விசேடங்கள்-அவைகள் - அநந்தங்கள்

சமவாயமென்பதொன்றே

அபாவம்-நான்குவகைத்து - பிராகபாவ
ம்-பிரத்துவம்ஸாபாவம் - அத்தியந்தாபாவ
ம்-அந்நியோந்நியாபாவம்-என.

அவ் துள், கந்தமுடைய துரிருவினி அஃ
 திருவகை, து - திபதியடுமனவும் அணி உரிய
 மனவு - திததியம்பரமாதபுடம் - அநிம்
 தியபநாரியபுடம் - லிண்டியுடம் - து - ச
 ரம இத்தியம் - விசேபமன - பைசு தா
 வ சரீர உதபுடம் து - பிபராணி உபினது -
 பிரதயசுத - து - திபிய கந்தசுத
 புணரதசுத - து - அஃ துபுடம் - து - திபிய
 கந்தசுத - து - திபிய கந்தசுத - து - திபிய
 கந்தசுத - து - திபிய கந்தசுத - து - திபிய

சுயிர் சித்திரணாச புரட்சி உட்க - அன்றி
கலை, உயர்வு, உயர்வு, உயர்வு - நித்தியம்
பரமாத்மன் அபிமானம் காசிபுரம் - பி
ண்டி உயர்வு, உயர்வு, உயர்வு - நித்தியம் - விட
யுடைய உயர்வு - அபிமானம் - நித்தியம் - விட
கலை, உயர்வு, உயர்வு - நித்தியம் - விட
சுயிர் - அபிமானம் - நித்தியம் - விட
யுடைய உயர்வு - அபிமானம் - நித்தியம் - விட
தலம்.

வெப்பநிலை 2 - அலகில்

வகைத்து நித்தியமநித்தியமென - நித்தியம்
 பரமாணுரூபம் - அநித்தியம் காரியரூபம் - பி
 ன்னும்மூலவகைத்து சரீரோந்தரியவிடயபே
 தத்தால் - சரீரம் சூரியலோகததீர்பிரசித்த
 ய - இத்தரியம் உருபத்தைக் கிரகிகததக்க
 து - மேதரோந்தரியம் - அஃதுகரிவிழிமு
 ணையிலிருக்கிறது விடய - நால்வகைத்து -
 பெளமம் தவனிடய ஓளதரியம் - ஆகரதம்
 ளனும்பேதத்தால் - பெளம தெருபமுத
 லிய - திவனியம்மின்னலமுகலிய - அஃதுநீ
 னாட்டிற்றது. டுககட்டிபடுவன்னதலதமா
 த்துதற்குககாரணமாயிருக்கிறது ஓளதரிய
 ம் - ஆகரதயபொல் முதலிய

உரூபமின்றிடயபர சமுடையதுவாயு - வெ
 ப்பமுய குளிர்ச்சியுமின்றிப்பருசமுடைய
 தெனயுங் துவர் அஃதுருவகைத்து நித்
 தியமநித்தியமென - நித்தியம் பரமாணுரூ
 பம் அநித்தியம் காரியரூபம் - பின்னும்மூல
 வகைத்து சரீரோந்தரியவிடய பேதத்தால் -
 சரீரம் வாயுலோகததீர்பிரசித்தய - இத்தரி
 யம் பருசநலதபுணரத்தக்கது - அஃதுதுவ

கீதனப்பெயர்பெனம் - சரீரமுழுநிலும்
வியாபித்திருக்கமுட. விடபய - மாமுதலியவ
ந்நிறையசைககங்காரணமாகவிடாக மது-சரீ
ரந்நிறையசைககங்காரணமாகவிடாக அஃ
தொருபுறமுடையபெயர்தகாபிராண
பானமுதலியவிடாகுறிகளாய்ப்பறுகி றது.

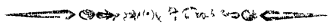
சப்தததைககுணமாகவனடயது ஆகாச
ம்-அஃகாசம் அஃகாசம் விபுவாகியம் நிதநிய
மாகியுமருகவகியம்.

“சென்றது” என்பதுமுதலிய வியவகா
ரத்திறகுக்காரணமாயிருப்பது காலம் - சக
லத்திற்குமா தாரமாயிருப்பது காலமெனவு
ங்கூறுவா - அஃகாசம் அஃகாசம் விபுவாகியம்
நிதநியமாகியுமிருக்கின்றது.

கிழக்குமுதலிய வியவகாரத்திற்குக் கார
ணமாயிருப்பதுநிககு - அஃகாசம் அஃகாசம்
விபுவாகியம்நிதநியமாகியுமிருக்கின்றது.

நூதகீரீ கிருப்பிடம் ஆசீமா - அஃதிரு
வகைச் ச பாமாதமா - சீவாதமாவென. அவ
தீயா, நசுவ - னுபயமசாவகவிபனாபமிருக்
கின்றபரமாதமா ஒன் றே - சீவாதமா அந் தந்
தசரீரத்திற் ற வெவவேளாக விநககூன் றது -
விபுவதி ம் தீந் யமா கியுமிருகி ப்றது.

சுக - முசுபிபே றுசுருதகாரணமகரிரு
கருமீரீரா ப்றது - அஃது, ஆசீமா ம பாப
மருப - சீவாதமா - சீவாதமா
க தீந் யமா கியுமிருகி ப்றது.

தீந் யமா கியுமிருகி ப்றது - அஃது, ஆசீமா ம பாப
மருப - சீவாதமா - சீவாதமா
க தீந் யமா கியுமிருகி ப்றது.

இரஸநேந்திரியதீகா லுணா த்தக்கசுருணம்
 இரசம-அஃது லுணிப்பு-புளாட்டி - உப்பு-
 உறைப்பு-கைட்டி-கூலாட்டி - ஈ லும் பேசு
 த்தால அது வகை கு லுணிப்புக்கு சலத
 திவமிடுககம். (பாட்டு) லுணகையுமு
 ண்டி-உலதபு - லுணகையுமு - குககுபு.

கிராமிய ஸ்கூல் 31 புகார் 2 புகட்டுணம்
கிராமிய ஸ்கூல் 31 புகார் 2 புகட்டுணம்
கிராமிய ஸ்கூல் 31 புகார் 2 புகட்டுணம்

பஞ்சட-துவககெனுமித் தாயத பஞ்சடமா
ததாபு ணார தீக்ககருணா - அஃனுமபயனம்
து குபரிசுக - வெப்பம் - குளிர்ச்சி - வெப்ப
மகளில் மை எட்டேதததால, துயததுள்,
குபரி சுகி ஜலத் திருக்குய - வெப்பம் தேடி
கருணா - குளிர்ச்சி வெப்பங்களில் மை
புருதுவியிலு பவா யுவினுமிருகருத்.

உருபமுதலிய நான்கும பிருதுவியிற் ச
மைதத லா லுண்டாகும் - அவைகள் அநித்தி
யங்கள் - மர றவைகளிலியல்பாகவேயுண்டா
யிருக்குமாதலால் நிததியுட்பொருளிலுள்ள

அ

தர்க்கசங்கிரகம்.

நித்தியம், அநித்தியப்பொருளிலுளது அநி
ததியம்.

ஒன்றுமுதலியவழக்கிற்குக்காரணமாகவி
ருப்பதுஎண் - அஃது எ. லாப்பொருள்களி
லுமிருக்கும் - ஒன்றுமுதல பரார் ததம்வரை
க்ருமுளது. ஒருமை நித்தியமாகியுமித்திய
மாகியு மிருக்கும் - நித்தியப்பொருளிலுள
துநித்தியம் - அநித்தியப்பொருளிலுளது
அநித்தியம் - இரண்டு முகனியவொவொரு
ல எங்கும அநித்தியந்தானே.

அளவெனும்வழக்கிற்கு நிபந்தபாக்கா
காரணம்பரிமாணம் - அஃது எலலாப்பொரு
ளிலுமிருக்கும் - அளவெனவும் - மெகமத
னவும் - நீட்சியெனவும் - குறுமையெனவும் -
நாலவகைத்து.

“வேறு” எனும்வழக்கிற் கிஃறியமையா
க்காரணம் வேறுகவிருக்கை - எலலாப்பொ
ருளிலுமுண்யு.

“கூடித்து” என்கிறவழக்கிற்குக் காரண

யிருப்பது திருவத்தவம் - இஃது பிரதிவிரி
லும் ஐலத்தலும் தேஜசுவிருக்கின்றது -
இயர்க்கையான தெனவுய செர்க்கையான
தெனவுய இருவகைத்து - இயர்க்கைத்தீரவ
த்தவம் ஐலத்திரிகுகின்றது - செர்க்கைத்
தீரவத்தவம் பிரதிவிரிலும் தேஜசுவிரு
க்கின்றது - பிரதிவிரில் - தென் முதலியவற்
றில் தெருட்டில் செர்க்கையால் தீரவத்துட
முண்டாகின்றது - தேஜசில் - பொன்முதல்
வவற்றிலும் அப்படிமேலாகும்.

தூள் முதலியவைகள் பின்னடமா வதற்குக்
காரணமாயிருக்கருங்குணம் சிதேதகம் - அஃ
து ஐலத்திலமா தீரமிருக்கின்றது.

செவியாலுணரத்தக்க குணம் சபதம் -
அஃது ஆகாசத்திலமாத்தீரமிருக்கும் - துவ
நியாதமகம் வர்ணாத்மகமென விருவகைத்
து - துவநியாத்மகசப்தம் - பேரிமுதலியவ
ற்றிலுண்டாவது - வர்ணாத்மகம் - ஸம்ஸ்கிருத
முதலியபாஷைகளில் சப்தம்.

ஸகலவியவகாரத்திற் பரகாரணமாகிய நிமி
பது புதம் - அலிதுஞானமென்பது - ஸயி
ருக வியனவுட - அதுபவமெனவும் முயல் தயா
ய - முயல்பவனாகிய நுபவத்திற் பரகாரணமாகிய
ஞானம் ஸயிருக வியனவுட - அதுபவமெனவும்
உலாத்ஞானம் அதுபவமெனப்படும. அலிது
ருயகைத்து - யதார்த்தம் - அயதார்த்தம் -
அததன்மையின்பாருளில் அத்தன்மையா
பவம் யதார்த்தம் - அததன்மையிலாபுற்பா
ருளில் அத்தன்மையதுபவம் அயதார்த்தம்.

யதார்த்தாதுபவம் - பிரத்தியக்ஷம் - அநு
மிதி - உபமிதி - சப்தம் - எண்பு பேதத்தால்
நாலவகையாம். அதற்குக்காரணமும் பிரத்தி
யக்ஷம் அனுமானம் உபமானம் சப்தமென
நாலவகையாம். இவ்நியமையாககாரணமே
காரணமாம் காரியதலுற்கு நியதமாய் முன்
னிநுப்பதுகாரணம் - காரியமாவது பிராகபா
வததற்குப்பிரதியோகி - அல்லதுளத்திடை.

காரணம் - சமவாயி - அசமவாயி - நிமித்த
மெனும் பேதத்தாலமுவகைத்து.

எதனோடு கூடியதாகக் காரியமுண்டாகி
வந்ததோடொன்று சமவாயிகாரணம்.

உதாரணம் - படத்திற்கு நூற்கள் போல
வுட்படசன் உருபமுதலியவர் திற்குப்பட
ட்போலவும்.

காரியத்தின் தன்மையினாலேயாவது கார
ணத்தின் தன்மையினாலேயாவது ஒரொரு
வரிக்கூடியிருக்கூடாது. உதாரணம் அசமவாயிகார
ணம்.

உதாரணம் - படத்திற்கு நூற்களின் செர்
கலக் போலவும் - படத்தின் உருபத்திற்கு
நூற்களின் உருபம் போலவும்.

அவ்விசயமெல்லாமலாதகாரணம் நிமித்த
காரணம்.

உதாரணம் - படத்திற்குத் தநினுரி * முத
லியவர்கள் போல.

இஃமூன்று காரணங்கட்குள் இன்றியமை
யாக காரணமெதுவோ அதுவே காரணமென
ப்படும. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ரூபத்திற்குக்
காரணம் பிரத்தியக்ஷமே.

* நுரி. மெய்யறகருவி.

இந்திரியத்திற்கும் பொருளுக்கும் உண்டாகும் சம்பந்தம் இந்திரியாததஸந்நிகர்ஷம். அகனானுடாகம் அநியுபிரக்ரிபக்சுமெனப்படுபவம் நுவகைதது நிர்விகல்பகமவவிகல்பகமென.

பிரகாரமில்லிதநோந்நுமநிவு நிர்விகல்பகம்.

உதாரணம் - இஃஃதாநுபொருள். *

பிரகாரதமோநோந்நுமநிவு வவிகல்பகம்.

உதாரணம் இவஃ இஃததன் - இவஃபிராமணஃ - அவஃகரிபல்.

பிரததியக்ஷுனததிரநககாரணமாயிருக்குப இந்திரியாததஸந்நிகர்ஷம் அநுவகைதது - ஸபயோகம - ஸமயுகத ஸமவாயம - ஸபயுகத ஸமவேத ஸமவாயம் - ஸபவாயம - ஸமவேத ஸமவாயம - விசேஷண விசேஷியபாவமென.

கணகருககுக்குடம் பிரததியக்ஷுமாகும் போது - ஸபயோகமெனும் ஸந்நிகர்ஷம்.

சுடத்துநுநுபபபிரததியக்ஷுமாகுபமோ

* தனமவிளங்குனாத்தல.

துழைப்புக்தஸமவாயமெனும் ஸந்திகர்ஷம் -
ஏனெனில் நேதத் தோந்திரியத்தோடு கூடிய
குடத்தில் உருபம் ஸமவாயமாதலால்.

உருபத்தில் தன்மைமுழுதும பிரத்திய
க்ஷமாசூம்போது ஸம்புகதஸமவேதஸமவா
யம் - நேதத் தோந்திரியத்தோடு கூடியகுடத்
தில் - உவவுருபத்தில் தன்மை ஸமவாயமா த
லால்.

செவிக்குச் சப்தம்பிரத்தியக்ஷமாசூம்போ
து ஸமவாயஸந்திகர்ஷம் - செவியில் இரத்தி
ரத்திலிருக்குத் ஆகாசமே இத்திரியமாதலா
லும் - சப்தம் ஆகாசத்திலிருணமாதலாலும் -
குணத்திக்குட குணிக்குட் ஸமவாயமாதலா
லும்.

சப்தத்தில் தன்மை பிரத்தியக்ஷ மாசூம்
போது ஸமவேதஸமவாயம் - செவியில் ஸம
வேதமாயிருக்கும் சப்தத்தில் சப்தத்தில்த
ன்மை ஸமவாயமாதலால்.

அபாவம்பிரத்தியக்ஷமாசூம்போதுவிசே
ஷண விசேஷ யபாவமெனும் ஸந்திகர்ஷம்
இவ்விடத்தில் குடத்தின் அபாவமிருக்கி
ன்றது எனுப்போது நேதத் தோந்திரியத்

தோடொக்க அவவிடக் கிட்டுடத்தின் அபா
வம் விசேஷ யமாகத் கோல் றையா னு ம-
அவவிடம் குடத்தின் அபாவத்தையு றைய
து எ டி போது தேவநோக்கிப் பததோ
டொக்த அவவிடக் கிட்டுடத்தின் அபாவ
ம் விசேஷணமாகக் கோல் றையா னு

உ. நிகாஷி - ப. (7) அலர் - நய அறம் - 9
தீய கிஷி / மலபு - 1 வத - காளாத -

அதற்குக் கட்டுப் படுதல்பெறுமா என்பது
தலைவரவர்களிடமிருந்து அறியப்படாது. அது
சர்க்காரின் உரிமையாக இருக்கிறது. அது
சர்க்காரின் உரிமையாக இருக்கிறது.

அதுமிதிக்க ஏதகரணமாதவிருடகு-அது
மாமனம-பஞ்சாநிகராலுண்டாதபரியஅது
மிதி-பசககதிகலாவதுவியாபத்தியோநிகடம
யபகிதர்த் தம்மைமாயஅறிதல-ஒலெதப்
வாறலில,அடமலைநெருப்பவியாப்பிய
மாகவடையபுலகையபுடையதமநிவு-
இதுவேபராமாசம-அலலகுபகதததிறும
நிவுஎனப்படும-அவவறிவினாலுண்டாகும்ம
லெநருப்புடையதனுமநிவுஅதுமிதி-எங்

சேபகையிருக்குமோ அங்கே நெருப்பிருக்
குமென்பது வியாப்தியெனப்படும - வியா
ப்திய மமலைமுதலியவற்றிலிருப்பது. அஃது
பண்டைநாமத்தால் தன்மையெனப்படுக.

அதுமாநம் இருவகைத்து - சுவார்த்தம் -
பரார்த்தமென - தனது அதுமிதிக்குககார
ணமாகவிருப்பது சுவார்த்தம் - அஃதெவ்வா
றெனினும் - ஒருவன் அடிமலமுதலிய விடங்க
ளில் அடிக்கடிட்பாரத்ததனால் - தானேவியா
ப்தியெனுமறிபுறமெனாதுபாவகத்தானருகே
சென்று அவனிடத்திலிருந்துப் பிரிப்பதாக
சசந்தேதமு, ரூப - பின்பு - மறுபின்பு
யாப்பியமாகவுண்டபுலகத்தையமலையெ
னுமறிவு அவனாகுளத்தால் பின்பு - இ
ஃதேலிங்க பராமாசலமனவுங் கூறப்படுக -
அநினின்றும் மல நெருப்புற்றதெவ்மநி
வாகிய அதுமிதியுண்டாகின்றது - அவர்நதா
துமாநம்வவாறறியப்படுக.

ஒருவன் தானே புலகயால் நெருப்பை

வருமியித்து மந் ிருவலக் தந் தெரியும்
பொருட்டி பஞ்சாவதவல கியக்கை யுரை
பாள்-அஃது பார்த்தாதுமன மெனப்
படி .

அஃது உலக நெறி - மலைநெருப்புடை
பது-புது உலகமயால்-புக்கையுடையத
துமேலு அது புதுபுடையதுஅடடிதபோ
ல-புது மப்படியே-ஆதலாலப்படி-எஃ
து அது அதுபால் மந்றவனும் நெருப்பை
படியினாஃ.

பித்தினை - ஹேது - உதாரணம் - உபந
யம் - நிகமனம் - எனப்படுவன பஞ்சாவ
வங்கள்

மலைநெருப்புடையது-என்பது பிரசுக்கி
னை-புக்கையுடையதால் என்பது ஹேது-
புக்கையுடையதெதுமேலு அதுநெருப்புடை
யதட்டிந்போல என்பது உதாரணம் - இஃ
து மப்படியே என்பது உபநயம் - ஆத
லாலப்படி என்பது நிகமனம்

ஸவார்த்தாநுமிதி-பரார்த்தாநுமிதி-இவை
சுரு - சிங்கபராமர் சமேயாணமாதலால்

ங்கபராமர்சம் அதுமானமெனப்படும்.

இலிங்கமடிவகைத்து அந்வயவியதினோகி-
கேவலாந்வயி-கேவலவியதினோகி-என.

அந்வயத்தினாலும் வியதினோகத்தினாலும்
வியாபிதபுடையது-அந்வயவியதினோகி-எப
படியெனில்-சாங்குகப்படுமக்கினியில் புகை
யுடைமைபோல.

ஆதலால் எவ்விடத்தில்புகையல் போஅவ்
விடத்திலநெருப்புண்டு-அட்டிநீபோல என்
பது-அந்வயவியாப்த்தி.

எங்கேநெருப்பிராதோ அங்கே புகையி
ராது பெருமடுபோலென்பது வியதினோகவி
யாப்த்தி.

அந்வயத்தைமாத்நிரம் வியாப்த்தியாகவு
டையதுகேவலாந்வயி - எப்படிபெனில்
குடம்பெயருககு விஷயமானது - தோற்ற
த்திற்குவிஷயமாதலால்- படம்போல - இவ்
விடத்தில் தோற்றத்திற்கும் பெயருக்கும்
விஷயங்களாக விருக்கின்றவைகடகு வியதி
னோகவியாப்த்தியிலலை - ஏனெனில் எல்லாப்
பொருள்களும் தோற்றத்திற்கும் பெயரு

கருப விஷயமாகுமாதலால்

வியதினோகத்தைமாத வியாப்த்தியா
கயுடையது கேவலவியதினோகி-எப்படி எனி
லபிநுபுனிமநிறாவகனோகசுட்டலுபவேறு
கந்தமுடையதால்-பிறாவகனாகதாட்ட
லுப்தேருகாட்டிபுப்பது எனதுவோது சுந்
தமுடையதல்ல- தண்ணு போல இஃதப
டியல்ல ஆதலால் அப்படியல்ல என்பது
தீது - கந்தமுடையது பிறாவகனாகாட்
டினும் வேறெங்கிற அவயதருஷ்டாந்தமி
ல்ல- ஏனெனில பிருதிவிமாத்திரம பகஷமா
தல்ல.

பகஷமென்பது சந்தேகமானசாத்தியத்
தைகடையது- எப்படியெனில் புகையுடை
தைய- காரணமாகவொகவிலமையானது
போல.

நிசசயிகப்பட்டிருக்கும் சாத்தியத்தை
யுடையது பகஷமெனப்படும் - அட்டிந்
போல என்பது

நிசசயிகப்பட்டிருக்கும் சாத்தியத்தி
லிஃமையுடையது - விபகஷம் - பெருமடு
போல என்பது

தர்க்கசங்கிரகம்.

ஸவ்வியபிசாரமென்றும் விருத்தமென்
றும் ஸத்பிரதிபக்ஷமென்றும் அசித்தமென்
றும் - பாதிதமென்றும் ஷேத்துவாபாஸ
ங்களைந்து.

ஸவ்வியபிசாரமென்பது அநேகாந்திகம்
பலவிடத்திற்கு மென்பது.

அஃது மூலகைத்து-ஸாதாரணம் - அஸா
தாரணம் அநுபஸம் ஹாரியெனும் பேதத்
தால்.

சாத்தியத்தினி ிமையுடையதிலிருப்பது
சாதாரணம்-எப்படியெனில்-மலைநெருப்பு
டையது - கோற்றத்தஞ் சத் தன்மையுடைய
பால்என்புழி-தோர் றத்தஞ் சத் தன்மைநெரு
ப்பிலாத பெருமடுவிற கூடவிருப்பதால்.

சகலஸபக்ஷவிபக்ஷங்களிலும் வியாபித்தி
ராம அசாதாரணம்- எப்படியெனில்-சப்
தம் நித்தியம் சப்தத்தன்மையா லென்புழி
சப்தத்தன்மைஎல்லாநித்தியாநித்தியப்பொ
ருள்களி னினும்விலங்கி சப்தத்திலுமாத்தி
விருக்கின்றது.

அநவய வியதினோக திருஷ்டாந்தமற்றது
அநுபஸம்ஹாரி - எப்படியெனில் - எல்லாம்
அநித்தியதோர் மட்படுத்தன்மையால்என்
புழி எல்லாம்பகஷமாகலின் திருஷ்டாந்தமி
ல்லை.

ஸாத்தியா பாவத்தில் வியாபித்தருககும்
ஹேது - விருத்தஹேது - எப்படியெனில்
சப்தம் நித்தியம் - செயப்படு தன்மையால்
என்புழி - செயப்படுதன்மை நித்தியத்தன்
மையலாத அநித்தியத்தன்மையோடுகூடிய
து - எப்படியெனில் - எதுசெயப்படுதன்மை
யுடையதோ அது அநித்தியமெனப்படுகின்
றது.

சாத்தியாபாவசாதகமாகிய வேறுகாரண
முளது ஸதபிரதிபக்ஷம் - எப்படியெனில்
சப்தம் நித்தியம் - கேடிக்கப் படுத்தன்மை
யால் - சப்தத்தன்மைபோலவென்பது ஹே
துவல்ல - ஏனெனில் சப்தம் அநித்தியம்
யப்படு தன்மையால் குடம்போல எனப்ப
டுவதால்.

அடுத்தம் மூவகைத்து அச்சிரயா சித்த
மெனவும் சுபராபா சித்தமெனவும் வியாபி
பிய னவாசித்தமெனவும்.

ஆசிரியர் சி. சு. கிருஷ்ணன் - வான
தீபர் புத்தகதாமரை - கருமரது - தாமரை
தன்மையால் - குருசாலை - தாமரை
ல பம்புழி - வானத்திற்குமாய் - ஆச
சிரியம், அல்லலில் - ஆசிரியர்
மாயிற் று.

சுவரூபாசிகதம் மடப்படியோசில் - சப்த
மானது ஏன - எண்ணிற குவிஷியமாதலா
ல் எஃபுழி கண்ணீர் குவிஷியமாதல சப்தத்
துவிய - ஏவலையிற் பதநீருசசெவிக்கு வி
ஷியமாக ஸ்ரீண்டாதலால் - இது சுவரூபாசி
த்தமாயிற்று.

உபாதிதேயாடு கூடியது வியாப்பியத்தி
வாசித்தம உபாதிதேயன்பது சாத்தியம்வி
யாபகமாயும் சாதனம் அவ்வியா பகமாயுமி
ருப்பது.

சாத்திய வியாபக மெனயது, சாத்தியத்

கோடு கூடியிருப்பதில் அக்திபந்தாபாவத்
தில் அது உபோகித்தவம்.

சாந்ருப்யபகத் / மரீபதூ - சாதனத்தோ
நிந் மரீபதூ ஸ்ஷ - நயநா பாவப்பிரதி
யோநெய் என்பதில் - மூபுகை
படைபது தெருட்டிடை மயால் எலிபதூ -
ந முவளவிதல் சோகலை உபாந் - புகையி
ருக்குமிடது நான் நிறங்கன் சோககையி ருக்கு
மன சாத்ருப்யபகத் தலைமாய் நெய் -
வெகே தெருட்டிடை மடா அங்கேயுயலாந்
நரத்தின் சோக் மயிலை - இருமடகுண்டில்
நரவிறங்கன் சோப் புகையி மையால் - இயனிக
மாகசாத்ருப்யபகத் பகமாங்கசாதனம் அவனி
யாபகமாதலிர் நரவாறம் பசுக்கை - உபா
தி - உபாந்ருட்டிடை மயால் - மருட்டிடை
மை - வியாப்பியதூய் சிறந்த.

எவ்விடத்தில் சாத்தியபாவம் பிரமாண
ந்தரத்தினாலே நிச்சயிக்கப் படுகின்றதோ
அதுபாதித மெனப்படும் - எப்படியெனி
ல் - நெருப்பு வெப்பமற்றது - பொருளின்
தன்மையால் எண்டழி வெப்பமில்லை

த்தியம் - அதன் அபாவம் - வெப்பததல்
மை - பாசப்பிரக்த்யக்ஷத்தினால் கிரகிக்
ப்படுகின்றமையால் பாதிதமாயிற்று.

அது மானம்ஸமாப்தம்.

உபயி - களத கரணமாயிருப்பது உபமா
னம் - இயற்கை சாபித்யத்திப்பாருளுக்
கும் சம்பந்தமுாதெனும் அறிவு உபயி
தி - அதுகூடக் கரணமாயிருப்பது சாதிந
சியவுணர்ச்சி - எப்படியெனில் - ஒருநாகரி
கபுராஷன் கவயம்மனும் பதப பொருளறி
யாமல் வதசஞ்சாரியால் கவயம் மாடுபோ
ன்றதெனக் கேள்வியுற்று - காடழற் சென்
று அந்தவாக்கியத்தை நினைந்து மாட்டி
ன்சா திருசியத்தோடு கூடியபொருளைக் கா
ண்கின்றான் - பின்பு - இதுதான் கவயபதப்
பொருளுென்கிற உபயிதி உண்டாகின்றது.

ஆப்தவாக்கியம் சப்த மெனப்படும். ஆட்
தன் யதார்த்தஞ்சொல்லுகிறவன் - வாக்கிய
ம் என்பது சொற்களின்திரள் - கோல்கொ

ன்றிவெள்ளைப்பகவையோட்டிவா என்பது போல.

சகரேபுரது பதம் - அல்லது சொல்லெனப்படும்- சக்தியெஃபது இவ்வொலியால் அப்பொருளவிரங்கத் தக்கதென்று கடவுளாணிப்பட்டகுறியாம்.

வினா - உரிமை - ஒவ்வல் - இம்மூன்றும் வாககியத்தின் பொருள் விரங்கு தற்குக்காரணமாக.

வினாவென்பது மந்நொருபத்தினால் வினாவப்படும் பொருள் விரங்குத் தன்மை.

பொருளிற்கூப்பாதகமில்லாமை-உரிமை எனப்படும்.

ஒவ்வல் என்பது விரம்பமின்றிச் சொற்களைபுச்சரித்தல்.

வினாவிற் கொவ்வாத வாககியம் பிரமாணமல்ல பககுறியாபுருஷன் யானையென்பது போல - இதில வினாவிலலை.

தெருப்பால் நனை என்கிறவாக்கியமும்பிரமாணமல்ல - உரிமையின்மையால்.

ஒரியாமத்திற்கோர் தரம் ஒவ்வொரு சொல்
லாகப் பசுவைக் கொண்டு வாவென வெவ்வே
றாகவுரைக்கப்படும்பதங்கனையுடைய வாககி
யமும் பிரமாணமல்ல - ஒவ்வுதலிஃமையால்

வாக்கியமிருவகைத்து - வைதிகம் லௌகிக
மென - வைதிக மென்பது நசுவரனாற் சொ
ல்லப்பட்டதாதலின் முழுதும் பிரமாணம் -
லௌகிக மென்பதில் ஆப்தவாக்கியம் மாத்
திரம்பிரமாணம் - மற்றது பிரமாணமல்ல.

வாக்கியப்பொருளின் விளக்கமென்பது -
சாப்தபோதம் - அதற்குக்கரணம் சப்தம் -
எனயதார்த்தாநுபவமுரைக்கப்பட்டது.

அயதார்த்தாநுபவம் முவகைத்து - சம்ச
யம் விபரியயம்தர்க்கமெனும் பேதத்தால்.

ஒருதன்மையில் வினோதமான பலதன்மை
புறவாகக்கொள்ளுமறிவு சம்சயம் எனப்பட
ும் - எப்படியெனில் - மனிதனோ கம்பமோ
என்பதுபோல.

பொய்யறிவு - விபரியய மெனப்படும்

முத்துச் சிப்பியி னிடத்தில் வெள்ளியெனு
நீதோற்றப்போல.

வியாப்பியத்தை யேற்றி யதனால் வியாப
கத்தைப் புகட்டல் தர்க்கம் - எப்படி யெ
னில மலையில் நெருப்பிலலா விடிவ்புகைய
மில்லையென்பதுபோல.

ஸமிருதியு மிருவகைத்து - யதார்த்தம் அ
யதார்த்தமென - நினைக்கத்தக்க தன்மை
யாலுண்டாவது யதார்த்தம் நினைக்கத்த
க்கதன்மை யில்லையாலுண்டாவது - அய
தார்த்தம். ————— ❀ ❀ ❀ —————

சுகமென்பது - எல்லவர்க்கும் அநுகூல்
மாகற்றோற்றும் உணர்ச்சி

துக்கமென்பது - எல்லவர்க்கும்பிர திகூல
மாகற் றோற்று முணர்ச்சி.

இச்சையென்பது மனவிருப்பம் - ஆசை

பகையென்பது மனதின்கோபம்.

பிரயத்தினமென்பது - முயலுஞ்செய்கை.

சர்ம மென்பது - விதிக்கப்படுங் கருமத் திருவுண்டாகும பயன்.

அதர்ம மென்பது - விலக்கப்படுங் கரும த்திருவுண்டாகுமது.

புத்தி முதலியவெண்குணங்களும் ஆத்தி மா மாத்தரத்தி விருகசூமவைகள் - நித்தியா நித்தியமெனும் பேதத்தாலஇரு வகையின. ஈகவரனுடையவைநித்தியம் - சீவனுடையவை யனித்தியம்.

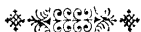
ஸம்ஸகாரம் மூவகைத்து - வேகம் - பாவனை - உண்மையை ஸதாபித்தல என.

வேகம் பிரதிவிமுதலிய நான்கிலும் மன திலுமிருக்கும்.

அதுபவத்திருவுண்டாகி - நினைப்புக்கு ஹேதுவாயிருப்பது பாவனை - அஃது ஆத்

காமாவில்மாத்திர மிருக்கும்

வேலுவிதமாகியிருப்பதை மறுபடிமுன்
னிருந்த தன்மை யுளதாகச் செய்வது உண்
மையையுதாபித்தலெனப்படும். இத்தன்மை
பாய்முதலியபிரதிவியில்மாத்திர மிருக்கும்.

அசைவில்வடிவுகொண்டதுகருமம் - உய
ர்விடத்தைச் சேருதற்கு ஷேதுவாயிருப்
பது உயர்வில் - தாழ் விடத்தைச் சேருதற்
குஷேதுவாயிருப்பது பரிதாப - சரீரத்தன
களுள்ளிருந்து உயர்ந்து ஷேதுவாயிருப்ப
து உருக்கல் - விரிந்தவிடத்தைச் சேருவத
ற்குஷேதுவாயிருப்பது விரித்கல் - மற்ற
வையையல்லாமல் அசைவெனப்படும் - இவை
ப்பிரதிவியுதலியநால்கிலுமிருக்கும்.

நித்தியமாயுர் ஒன்றாயும் பலவையதுசரி
த்ததாயு மிருப்பது. ச. மாந்தியம் - திருவி
யகுண கருமங்களிலிருக்கும் - அஃதுபரமெ
னவும் அபரமெனவும் இருவகையாயிருக்கு
ம் - பரமென்பது சத்தை - அபரமென்பது
திருவியத்தன்மைமுதலிய

நித்திய திருவியங்களி லிருக்கும் விசேஷி
ங்களுனந்தங்கள்.

நித்திய சம்மந்தம் சமவாயமெனப்படு
ம்-அஃது ஒருகாலசேராமலும் சித்தமாயமி
ருப்பது. அபுதசித்தசம்பந்தமெனப்படும்.
எவைகளுக்குள்ளான் திரண்டையும் சித்தமா
கச்சார்ந்திருக்கில் றதோ அவவிரண்டும் அபு
தசித்த சம்பந்தமுடையனவாகும்-எப்படி
யெனில் அவயவாயவிகளும் - குணகுணி
களும் - செய்கையும செய்கையுளதும்- சா
திவியத்திகளும் - விசேஷிநித்தியத்திருவியங்
களுந்தானே.

அநாதியாயும் அந்தமுளதாயுமிருப்பது-
பிராகபாவம். அஃது காரியம் பிறப்பதற்கு
முன்னுளது.

ஆதியோடுகூடி அந்தமுறும் லிருப்பது
பிரத்துவம்சா பாவம். அஃது காரியப்பிற
ப்பிற்குப் பின்புளது.

அத்தியந்தா பாவமென்பது முக்காலத்
தோடு கூடியிருக்கும் பொருளுககுப்பிரதி

யோகித் தன்மையுடையது. எப்படியெனில்
புமியிற்சூடமிலலை - என்பதுபோல.

அதனதுசம்பந்தத் தோடுகூடிய பிரதி
யோகித்தன்மையுடையது அந்நியோந்நியா
பாவம் - எப்படியெனில் - சூடமபடமல்ல.

சகல பதார்த்தங்களுமே சொல்லப்பட்ட
வைகளில் அடங்கியமையால் பதார்த்தங்கள்
ஐழை என்பதுசித்தம்.

தர்க்கசங்கிரகம்.

ஸம்பூர்ணம்.

இலக்கணம்.

சகலபதார்த்தங்ளிற்சூம் இலக்கணமுரை
த்துப்பிரதிபாதித்தலே தர்க்கமெனப்படுவ
தால்இலக்கணமித்தன்மையுடையதெனக்கூ
றவேண்டியது அகத்தியமாகக் காணப்படுகி
ன்றது.

இலக்கணத்திற் கிலக்கணமுரைப்பது நூ
ல்முறைமையல்லாவிடினும் அஃதையொ
ருவாறுவினங்கச் செய்பலாகின் றமையால்
தீபிகையெனும் கிரந்தத்தின் சிலவாக்கியங்

கள்மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இதனடியில் வி
வரிக்கப் படுகின்றன.

இலக்கணமென்பது மூன்று தூஷணங்களு
மில்லாத தருமமாய்.

அவ்வியாப்த்தி - அதிவாப்த்தி - அசமப
வம் என தூஷணங்கள் மூன்று.

எதைக்குறித்து இலக்கணமுரைக்கப்படுகி
ன்றதோ - அது இலக்கியம்.

இலக்கியப் பொருளி எகதேச சித்தின்
மை - அவ்வியாப்த்தி - பகவித்கு கருமபு
டைமைபோல.

இலக்கியத்தன்மை யிவாப்பொருளிலு
மிருப்பது அதிவியாப்த்தி - பகவிற்குக்கோ
டுடைமைபோல.

இலக்கிய முழுதிலு மில்லாமலிருப்பது
அசமபவம் - பகவிற்கு ஒற்றைக்குளம்புடை
மைபோல.

இம்மூன்று தூஷணங்களுமில்லாத தருமம்
இலக்கணமெனப்படும் - இதுவே - அசாதா
ணதர்மமெனவுங்கு நப்படும் - பகவிற்குஸா
ஸநாகி உ படைமைபோல.

* ஸாஸதை - அலைதாடி.

